

פרננדרס (גפני) יהודה

בן יוסף ואסתר. נולד ב-28.12.1926 בירושלים. למד בבית-ספר עממי. מנעוריו היה מסור בלב ונפש לערכים הלאומיים ולמענם ויתר על מאוייו האישיים. יצא ל"חברת-הנוער" בעין-גב ואחר-כך הצטרף לקבוצת "משאבים" שקיבלה הכשרה בגבת. במרץ ורצון עז התגבר על חבלי המעבר לחיי כפר. עבד כרועה. מן הימים הראשונים התבלטה אהבתו לצמח. גינת-הנוי סביב אהלו היתה היפה במחנה. כשעברה קבוצתו כפלוגת-עבודה להרצליה לא היתה העבודה השכירה לפי רוחו וביקש לצאת לשנת-עבודה בסדום. תמיד היה דרוך וחרוץ ושנה זו חישלה את הכרתו הקיבוצית. ב"שבת השחורה" (1946) נלקח לרפיח והיה עצור שם חדשיים. כדי להתחמק מן הבריטים שינה שמו ל"גפני". חיבב ספורט. כמה פעמים השיג מקום ראשון בתחרויות-ריצה והגיע להישגים נאים בצליחת הכנרת. היה צנוע, ביישן ובעל נימוסים. שקט מסבוע, אמיץ וטוב-לב. לא המרה פי גדולים. ממנו ועשה ככל יכלתו שלא להכביד על זולתו. היה אהוב על כל יודעיו.

במלחמת-השחרור גויס עם כמה מחבריו למחלקת המשקים שיצאה לפעולות במרחבי הנגב. כדי להרגיע את בית הוריו כתב אליהם כי נסע לנגב לביקור. הוא ביצע את משימותיו בדייקנות. נשלח כתגבורת לחלוצה ונפל בהתקפה על חוליקאת ב-18.7.1948. היה קבור ברוחמה. ב-26.6.1950 הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות בכפר-ורבורג.

יהודה פונדס ז"ל

יהודה - בן הארץ, יליד ירושלים. אל התנועה בא כשהחליט לעזוב את חוצות ירושלים ולבקש דרך אחרת בחיים. הוא נשלח כחבר חבר הנוער לעין-גב, ומשם הצטרף לקבוצה עם בואה להכשרה לגבת. כבר בימים הראשונים התבלטה נטייתו החזקה לעץ ולפרח. גינת הנוי שמסביב לאוהלו הייתה היפה במחנה. הוא בקש "להלך בעקבות הצאן", ובענף זה קבל את הכשרתו. עם צאתנו לעצמאות עבר עליו משבר קשה. דרכו בעתיד לא הייתה ברורה לפניו, ולא בנקל החליט להמשיך עם הקבוצה בהוצליה. לאחר שבועות של ספקות הודיע שדרכו - עם הקבוצה.

בימים הראשונים להיותנו במושב הסתגל בקושי לעבודה השכירה, ובקש מהקבוצה לאפשר לו לצאת לסדום. שנת העבודה הזאת חישלה במידה רבה את הכרתו הקיבוצית. עם גמר שנה להיותו שם חזר לקבוצה. אך שבועות מעטים שהה בפלוגה בהוצליה, וכמנהגו התחיל לטפל בגינות-הנוי ובשתילי פרחים. עם שליחת מספר ניכר של חברים כתגבורת לחלוצה הלך גם יהודה, ושם, בקרב על חוליקאת, נפל.

יהי זכרו ברוך !

יהודה, שקט היה מטבעו, אמיץ, ישר וטוב לב. נאמן ומסור בלב ונפש לכל הערכים הלאומיים שלמענם ויתר גם על מאוייו האישיים. היה אהוב על כל בני משפחתו מכריו וחבריו. כבר בהיותו צעיר לימים צצה במוחו המחשבה לעבור לחיי קיבוץ, למען יוכל למצוא סיפוק בחייו, לעזור בבנין המולדת. ובהביעו לפנינו את משאלתו זו, הסכמנו לו מיד, כי הבנו אותו ואת שאיפותיו, ולא רצינו לעמוד בדרכו, ובעזרת אחיו אליהו (חבר חולתא) סדר יהודה בחברת הנוער בעין-גב.

המעבר מחיי עיר לחיי כפר היה קשה לו, אבל יהודה, לא נסוג. הראה את מרצו, את תקיפותו, את רצונו העז להתגבר על כל המכשולים. ולאחר מאמצים הצליח להקלט בקיבוץ, במידה כזו, שקשה היה להכירו אחרי תקופה קצרה. הוא היה מרוצה מאד מחיי הקיבוץ, וכשהצענו לו אחרי פסק זמן קצר לחזור לחיי העיר סירב בטענו, כי לא יעלה בדעתו לחזור העירה, בשעה שהוא מוצא כל כך הרבה סיפוק בצורת חיים אשר בחר לו. מעין-גב עבר לגבת ועשה שם כשנתיים ימים, כחבר בהכשרה מגוייסת. בקרנותו שם כמה פעמים, ומצאנוהו במלוא מרצו, נכון למלא כל עבודה ותפקיד שהוטל עליו. העצלנות לא שלטה עליו מעולם. חמיד היה דרוך ונכון לכל.

יהודה היה בין החברים שהושמו במעצר ברפיח ב"שבת השחורה" לא ידענו עליו מאומה במשך חדשים בערך, עד שביום בהיר אחר הוא הופיע בצחקו המלא ועיניו החומות והקורנות. כולו תם וישר, אמיץ לאין קץ. בספרו איך נאסרו הוא וחבריו נתלקחו עיניו וכל חושיו הביעו את הרצון לנקום את חרפת העם.

באותו פרק זמן נאלץ יהודה (למרות התנגדות אבא) לשנות את שמו מפרננדס לגפני - כי זאת היתה הדרך היחידה בה יוכל להתחמק מיד ממשלת המנדט. לאחר זמן מה עבר יהודה עם חברי קבוצתו להרצליה. לפי דבריו הרגיש את עצמו בטוב ושמח על ההתקדמות המשקית של קבוצתו...

מנוע היה מסבכו ובעל נמוסים. לא המרה פי גדולים ממנו מעולם. קבל ברצון את דעותיהם של האחרים. התחשב בהן ותמיד נהג למלא ברצון ובדייקנות את אשר הוטל עליו.

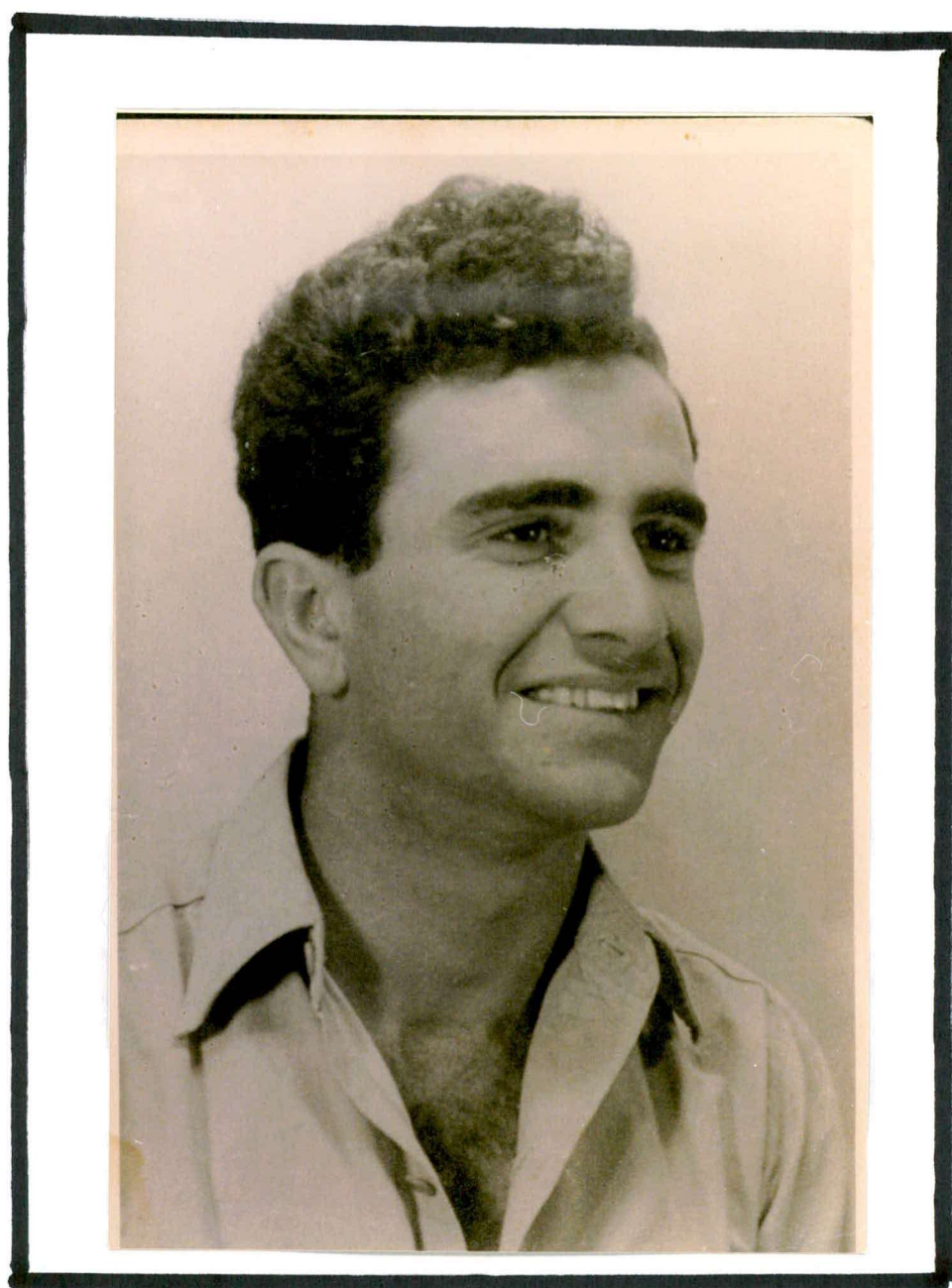
בלי תלונות וויכוחים קבל עליו יהודה את שליחותו לסדום, ועשה שם כשנה תמימה.

הספורט שהיה חביב עליו תפס מקום נכבד בפרשת חייו הקצרים. הסיג פעמים רבות מקום ראשון התחרויות בריצה. זוכר אני היטב את התלהבותו כאשר צריך היה לנסוע לקפריסין להשתתף שם התחרות בריצה. ומה נתאכזב כאשר נתבטלה ההתחרות. גם השחיה היתה אהובה עליו והקדיש לה הרבה ממוצו. לא פעם חצב את הכנרת בהצלחה והיה מאושר על הישגיו אלה. בייטן היה יהודה, לא אהב להכביד על אחרים. אפילו לבית ההורים היה בא לבקור קצר, כדי לא ליפול למעמסה על ההורים (כמה תמים היה בחשבו כך). בפעם האחרונה ראיתיו לפני כ-8 חדשים. הוא הירבה לספור לי על חייו בסדום ובקבוצה בהרצליה. ואז ראיתי שהגיע למלוא סיפוקו בחיים, וכשנפרדנו לא ידעתי שלא אראהו יותר...

כמה חדשים לאחר פרוץ המלחמה עבר יהודה לנגב, ושם התמסר כולו לצבאיות. רצה להיות ראשון ללוחמים. וכדי שההורים לא ידאגו כתב: "כי נסע לנגב לשם ביקור." ובאותו פרק זמן נשופה חנותו של אבא במרכז המסחרי בירושלים, ויהודה במכתביו היה לוקח חלק גדול בצערנו ובתלאותינו. הוא לא ידע איך וכיצד לעזור לנו, ודאג וסבל על כל מאד. ובאותו זמן המשיך לחיות עם חבריו בחלוצה שבנגב ואחר גויס עם כמה מחבריו למחלקת המשקים שיצאה לפעולות במרחבי הנגב. ובאחת מן הפועלות נפל.

הבאת לא יחזור? האם באמת לא נראה יותר? לא נשמע יותר את קולו? לא נראה אותו ברחוק? באשרו? יהודה, אתה אינך? קשה, קשה להסתגל לעובדה שיותר לא נראך.....

902
* מִתּוֹק: אֶלְבּוֹמוֹ-שֵׁל

פֶּרְנַנְדֵּס - יְהוּדָה
ד"ר

נפ' ב: 18/7/48

פירעם יהודה 58

עם החברה בפלמ"ח.

וּתִקַּד עַד שֶׁ
וּתְלַחֵט מוֹסֵד
חֲצִי אֶכְרֶה
וּקְטַב מִרְיָה
עִם חֲמִית זִי
וּמִחֲדָרֵיב
יִוָּלֵךְ עִם אֵלֶּה
אֲשֶׁר בִּיתָה מֵא
פֶּן יִזְכְּרוּ צִי
וְלֹא יִהְיֶה פֶּלֶא
וְאֵין בְּהֶם רֵעַ
יִבְיָנוּ לְאֶחָיו
וְשָׁנִים יִנְיָסוּ רַבִּי
וְיִרְוֶה רַחֲמֵי
וְאֵיבֵינוּ פֶּלֶא
וּמִשְׁדֵּמֶת עֲמִיר
אֲשֶׁר כֹּלֵת מִרְרֵת לִי
וְרֹאשׁ פִּתְלֵים אֶכְזֶר

חֲתוּם בְּאוֹתוֹ
לֵעֵת תִּמְוֵט
וְחֵשׁ עֲתִידוֹת
וְעַל עֲבָדֵי יִרְתָּחֶם
וְאֶפֶס עֲצוּבֵי שֶׁסֶּבֶט הוֹדָה
צוּר חֲסִי בֵּן

יִשְׁרָתוּ יִיזְ נְסִיכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה
וְאֵין אֱלֹהִים עֲמִיד בְּסֹפֶר
מִחֲצִיתִי וְאֵין אֶרֶץ
כִּי אֲשֶׁר חֲלָלִי
אִם שְׁנוֹתֵי בֶן חֲרָבִי
אֲשֶׁר נִקַּם לִצְרָתִי
אֲשֶׁר כִּיר הִצִּיל מִמֶּנִּי
מִדָּם חֲלָלִי וְשִׁבִּירָה

וּתִאֲכַל אֶרֶץ וּבְלִי
אֲסַפָּה עַל יְמֵי רַעוּת
מִזִּי רַעֲב וּלְחֵמֵי רֶשֶׁף
וְשֶׁן בְּהִמּוֹת אֲשֶׁלֶּלָה בָּם
מִחֲדָרֵי תִשְׁכַּח חֲרָב
צִי בְּחֹזֶר גַּם בְּתוֹלָה
חֲרָתִי אֶפְאִירָם
לִי כַעַס אוֹיֵב אֲגֹר
יִאֲמְרוּ יִדְּלוּ רַמָּה
זִי אֲבִד עֲצוֹת חֲמָה
חֲכָמוֹן יִשְׁכִּילוּ זֹאת
זֶה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶּם
לֹא כִי צוּרֵם מִכֶּם
לֹא כִי צוּרֵם צוּרֵם
מִגֶּפֶן סֹדֶם גִּפְנֵם
עַל בְּמוֹ עֲלֵב רֵשׁ
זִי מִרְרֵת רִתְנֵם יִנְיָם
הִלֵּךְ הוּא כְּמִסַּע עֲמִיר
חֲתוּם בְּאוֹתוֹ
לֵעֵת תִּמְוֵט
וְחֵשׁ עֲתִידוֹת
וְעַל עֲבָדֵי יִרְתָּחֶם
וְאֶפֶס עֲצוּבֵי שֶׁסֶּבֶט הוֹדָה
צוּר חֲסִי בֵּן

יִשְׁרָתוּ יִיזְ נְסִיכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה
וְאֵין אֱלֹהִים עֲמִיד בְּסֹפֶר
מִחֲצִיתִי וְאֵין אֶרֶץ
כִּי אֲשֶׁר חֲלָלִי
אִם שְׁנוֹתֵי בֶן חֲרָבִי
אֲשֶׁר נִקַּם לִצְרָתִי
אֲשֶׁר כִּיר הִצִּיל מִמֶּנִּי
מִדָּם חֲלָלִי וְשִׁבִּירָה

יִשְׁרָתוּ יִיזְ נְסִיכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה
וְאֵין אֱלֹהִים עֲמִיד בְּסֹפֶר
מִחֲצִיתִי וְאֵין אֶרֶץ
כִּי אֲשֶׁר חֲלָלִי
אִם שְׁנוֹתֵי בֶן חֲרָבִי
אֲשֶׁר נִקַּם לִצְרָתִי
אֲשֶׁר כִּיר הִצִּיל מִמֶּנִּי
מִדָּם חֲלָלִי וְשִׁבִּירָה

לְזִכְרוֹת עוֹלָם

יָבוֹז לַעֲד

לְזִכְרוֹת חֲלָלֵי יִרְדֵּשׁ לְיָם

בן יוסף ואסתר. נולד בירושלים ב-26.12.28.

קבל השכלה עממית. מנעוריו חפץ לתרום חלקו בבנין המולדת. מסור בלב ונפש לערכים הלאומיים ולמענם ויותר על מאויו האישיים. יצא לחברת הנוער בעין-גב ואחר כך הצטרף לקבוצת "משאבים" שקבלה הכשרה בגבת. ~~במרוץ ורצון עז התגבר על המעבר לחיי כפר והיה מלא~~

ספוק מדרך ההגשמה. עבד כרועה. מן הימים הראשונים התבלטה אהבתו לצמח. גנת הנוי סביב אהלו היתה היפה במחנה. כשעברה קבוצתו כפלוגת עבודה להרצליה לא היתה העבודה השכינה לפי רוחו ובקש לצאת לשנת עבודה בסדום. תמיד היה זרוך וחרוץ ושנה זו חשלה את חברתו הקבוצים. ב"שבת השחורה" נלקח למעצר ברמיה ונשבע שם חדשיים. כדי להתחמק מן הבריטים שנה שמו ליגנביי.

חבב ספורט. כמה פעמים השיג מקום ראשון בתחרויות ריצה והגיע להשגים נאים בצליחת הכנרת. היתה צנוע, בישן ובעל מוסים, שקט מסביר, אמיץ וטוב לב. לא המרה פי גדולים ממנו ועשה ככל יכולתו שלא להכביד על זולתו. היה אהוב על כל מורעיו.

במלחמה גויס עם כמה מחבריו למחלקת המשקים שיצאה לפעולות במרחבי הגב. כדי להרגיע את בני ביתו כתב כי נסע לנגב לבקור. לקח חבל בסבל המשפחה שחנותה נשרפה בירושלים.

~~הוא מילא משימותיו בדייקנות. נשלח כתובות~~

לחלוצה, ונפל בהתקפה על חוליקאת ב-18.7.48.

יהודה פונדס ז"ל

יהודה - בן הארץ, יליד ירושלים. אל התנועה בא כשהחליט לעזוב את חוצות ירושלים ולבקש דרך אחרת בחיים. הוא נשלח כחבר חבר הנוער לעין-גב, ומשם הצטרף לקבוצה עם בואה להכשרה לגבת. כבר בימים הראשונים התבלטה נטייתו החזקה לעץ ולפרח. גינת הנוי שמסביב לאוהל הייתה היפה במחנה. הוא בקש "להלך בעקבות הצאן", ובענף זה קבל את הכשרתו. עם צאתנו לעצמאות עבר עליו משבר קשה. דרכו בעתיד לא הייתה ברורה לפניו, ולא בנקל החליט להמשיך עם הקבוצה בהרצליה. לאחר שבועות של ספקות הודיע שדרכו - עם הקבוצה. בימים הראשונים להיותנו במושבה הסתגל בקושי לעבודה השכירה, ובקש מהקבוצה לאפשר לו לצאת לסדרים. שנת העבודה הזאת חישלה במידה רבה את הכרתו הקיבוצית. עם גמר שנה להיותו שם חזר לקבוצה. אך שבועות מעטים שהה בפלוגה בהרצליה, וכמנהגו התחיל לטפל בגינות-הנוי ובשתילי פרחים. עם שליחת מספר ניכר של חברים כתגבורת לחלוצה הלך גם יהודה, ושם, בקרב על חוליקאת, נפל.

יהי זכרו ברוך |

יהודה, שקט היה מטבעו, אמיץ, ישר וטוב לב. נאמן ומסור בלב ונפש לכל הערכים הלאומיים שלמענם ויתר גם על מאוייו האישיים. היה אהוב על כל בני משפחתו מכריו וחבריו. כבר בהיותו צעיר לימים צצה במוחו המחשבה לעבור לחיי קיבוץ, למען יוכל למצוא סיפוק בחייו, לעזור בבנין המולדת. ובהגיעו לפנינו את משאלתו זו, הסכמנו לו מיד, כי הבנו אותו ואת שאיפותיו, ולא רצינו לעמוד בדרכו, ובעזרת אחיו אליהו (חבר חולתא) סדר יהודה בחברת הנוער בעין-גב.

המעבר מחיי עיר לחיי כפר היה קשה לו, אבל יהודה, לא נסוג. הראה את מרצו, את תקיפותו, את רצונו העז להתגבר על כל המכשולים. ולאחר מאמצים הצליח להקלט בקיבוץ, במידה כזו, שקשה היה להכירו אחרי תקופה קצרה. הוא היה מרוצה מאד מחיי הקיבוץ, וכשהצענו לו אחרי פסק זמן קצר לחזור לחיי העיר סירב בטענו, כי לא יעלה בדעתו לחזור העירה, בשעה שהוא מוצא כל כך הרבה סיפוק בצורת חיים אשר בחר לו. מעין-גב עבר לגבת ועשה שם כשנתיים ימים, כחבר בהכשרה מגוייסת. בקרנוהו שם כמה פעמים, ומצאנוהו במלוא מרצו, נכון למלא כל עבודה ותפקיד שהוטל עליו. העצלנות לא שלטה עליו מעולם. חמיד היה דרוך ונכון לכל.

יהודה היה בין החברים שהושמו במעצר ברפיח ב"שבת השחורה" לא ידענו עליו מאומה במשך חדשים בערך, עד שביום בהיר אחר הוא הופיע בצחוקו המלא ועיניו החומות והקורנות. כולו חם ויושר, אמיץ לאין קץ. בספרו איך נאסרו הוא וחבריו נתלקחו עיניו וכל חושיו הביעו את הרצון לנקום את חרפת העם.

באותו פרק זמן נאלץ יהודה (למרות התנגדות אבא) לשנות את שמו מפרננדס לגפני - כי זאת היתה הדרך היחידה בה יוכל להתחמק מיד ממשלת המנדט. לאחר זמן מה עבר יהודה עם חברי קבוצתו להרצליה. לפי דבריו הרגיש את עצמו בטוב ושמח על ההתקדמות המשקית של קבוצתו...

מנוע היה מטבעו ובעל נמוסים. לא המרה פי גדולים ממנו מעולם. קבל ברצון את דעותיהם של האחרים. התחשב בהן ותמיד נהג למלא ברצון ובדייקנות את אשר הוטל עליו.

בלי תלונות וויכוחים קבל עליו יהודה את שליחותו לסדום, ועשה שם כשנה תמימה.

הספורט שהיה חביב עליו תפס מקום נכבד בפרשת חייו הקצרים. השיג פעמים רבות מקום ראשון התחרויות בריצה. זוכר אני היטב את התלהבותו כאשר צריך היה לנסוע לקפריסין להשתתף שם התחרות בריצה. ומה נתאכזב כאשר נתבטלה ההתחרות. גם השחיה היתה אהובה עליו ותקדיש לה הרבה ממנו. לא פעם חצב את הכנרת בהצלחה והיה מאושר על הישגיו אלה. ביישן היה יהודה, לא אהב להכביד על אחרים. אפילו לבית ההורים היה בא לבקור קצר, כדי לא ליפול למעמסה על ההורים (כמה תמים היה בחשבו כך). בפעם האחרונה ראיתו לפני כ-8 חדשים. הוא הירבה לספור לי על חייו בסדום ובקבוצה בהרצליה. ואז ראיתי שהגיע למלוא סיפוקו בחיים, וכשנפרדנו לא ידעתי שלא אראהו יותר...

כמה חדשים לאחר פרוץ המלחמה עבר יהודה לנגב, ושם התמסר כולו לצבאיות. רצה להיות ראשון ללוחמים. וכדי שההורים לא ידאגו כתב: "כי נסע לנגב לשם ביקור". ובאותו פרק זמן נשרפה חנותו של אבא במרכז המסחרי בירושלים, ויהודה במכתביו היה לוקח חלק גדול בצערנו ובתלאותינו. הוא לא ידע איך וכיצד לעזור לנו, ודאג וסבל על כל מאד. ובאותו זמן המשיך לחיות עם חבריו בחלוצה שבנגב ואחר גויס עם כמה מחבריו למחלקת המשקים שיצאה לפעולות במרחבי הנגב. ובאותו מן הפועלות נפל.

הבאת לא יחזור? האם באמת לא נראהו יותר? לא נשמע יותר את קולו? לא נראה אותו בצחוקו? באשרוך יהודה, אתה אינך? קשה, קשה להסגל לעובדה שיותר לא נראך.....

→ חברות-האמץ
של יהודה ס'ס

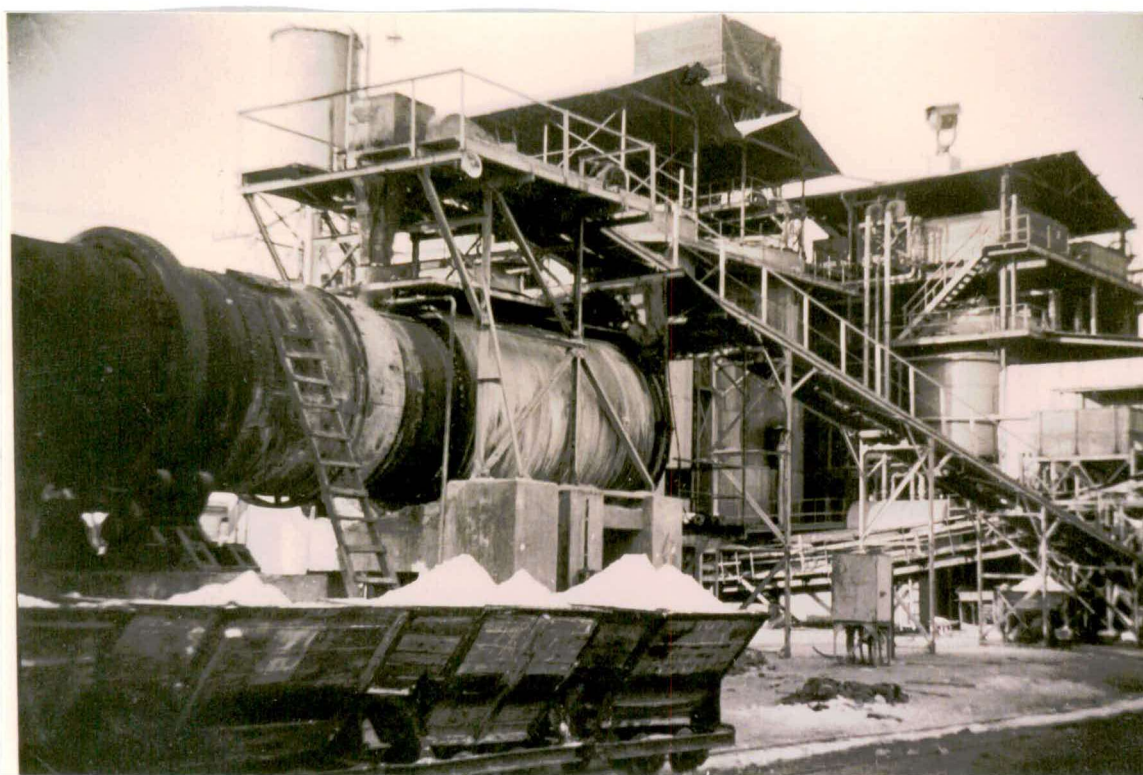
יהודה ס'ס

הפלאחתיקים בשעורה
↓

"כך נתנו את המדינה..."

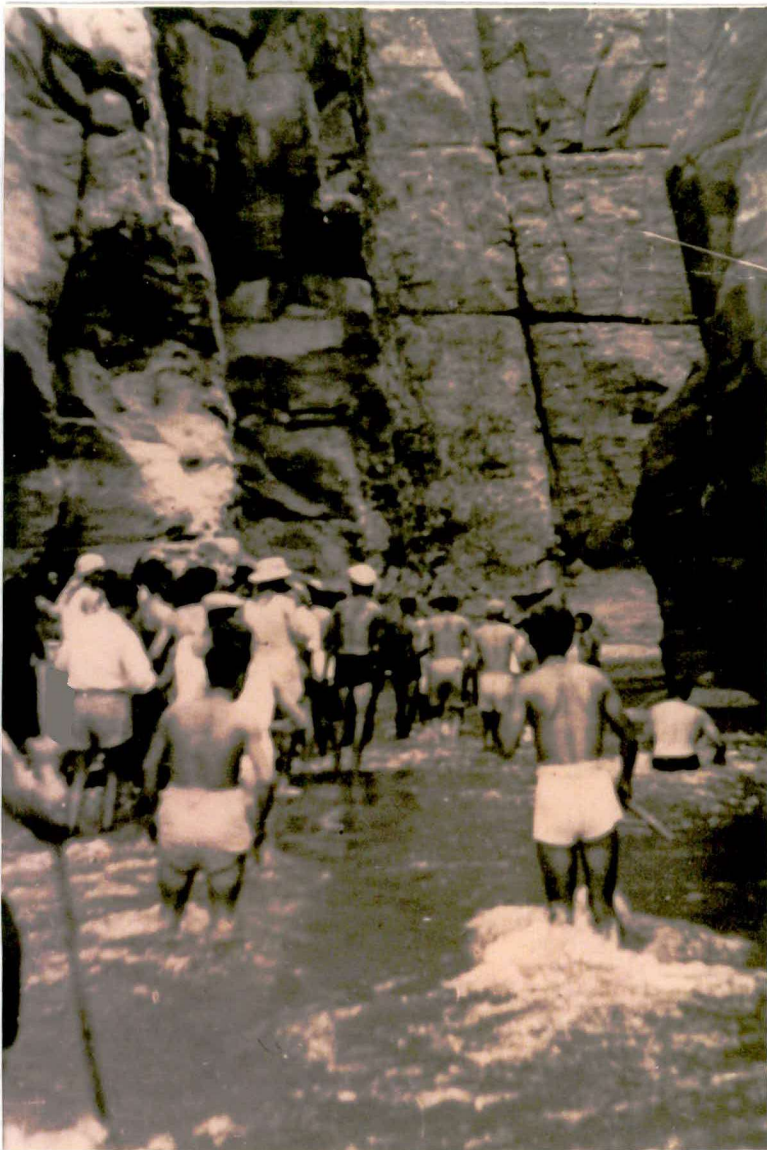
"את הסקור, ..."

"ואת השמחה, ..."

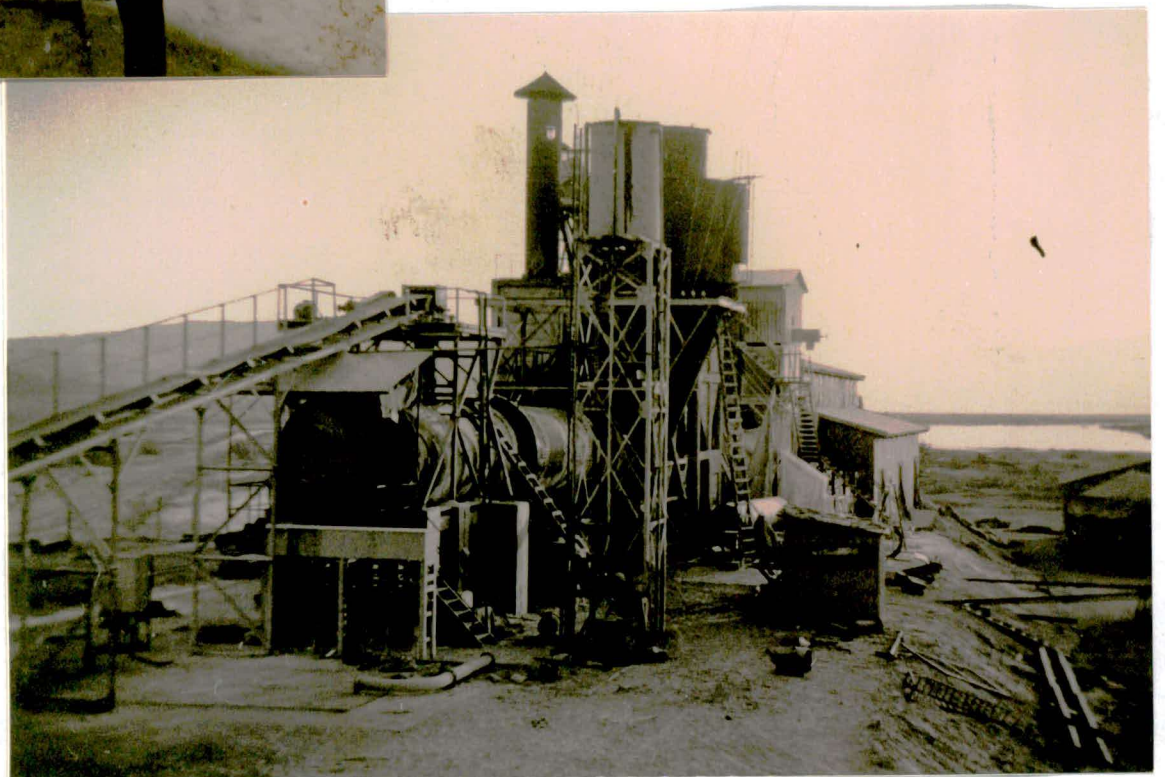
הפסלונים של נופי האל האדריאטי

הקמת התעלה חפשה בא"י
בה היה שולח יהודה פירנצס ז"ל

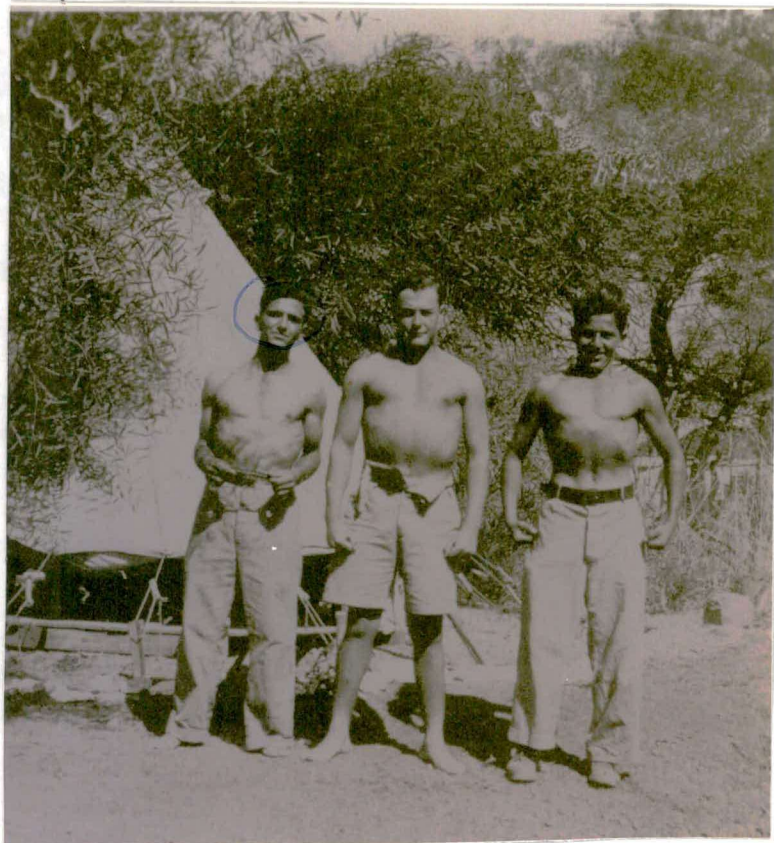

← יורד 85

יורד 85
↑

תמונות עם החברים...

↑ יהודה בשכונה בה נולד אבא

מצבתו של יהודה פרנקס הי"ד

"לכל זמן ועת תחת השמים:

עת לחיות ועת למות ..."

משרד הבטחון
המחלקה להנצחת החייל

עיריית ירושלים
המחלקה לתרבות,
האגף למפעלים תורניים

ארגון יד לבנים
ירושלים

הזמנה

לטכס הכנסת ספר תורה לזכר חללי ירושלים

כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים

6-6-78

שיתק"מ ס"ו
תש"ל

משרד הבטחון - אגף כח אדם

המחלקה להנצחת החייל

אישור

הננו מאשרים בזה

כי פינאס (ספני) יהודה ז"ל

בו 401

נפל ביום טו תמוז תש"ל

18.7.48

הובא למנוחת עולמים בבית הקברות

כפר-אורבך

- מרץ 1960

מנהל המחלקה

ק/30524 סא"ל משה אורבך

אספם על ימי רעות
 מזל עבדך מירשן
 ועון בהמת אשלהם
 מחוץ תשכל חרוב
 לא בחור גם בתולה
 אחרת אפאין
 לילי כעס איוב אגור
 פן יאמרו ידנו רמה
 בני אבד עצות רמה

ותלם מוסר חרוב
 חצי אכל חרוב
 וקטב חרוב
 עם חמת חרוב
 ומה רעים אומר
 יונק עם איש שית
 אעביתה נאטש ונת
 פן ינכרו ציון
 ולא יהיה לכל חרוב

ביום הזה
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב

ביום הזה
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב
 לא כל חרוב

לזכרון עולם

בשם יהודה פרננדס

יחזקאל

בספר התורה
 לזכרון חללי ירושלים

אשר נסמך
 יום העצמאות תש"ח - 30 שנה
 למדינת ישראל

וזאת התעודה

יהודה פרנרס (גפני)
יוסף ואסתר^{בן}

הונצח
בספר התורה לזכר
הנופלים במלחמת
הקוממיות בכתוב

להוציא אתה יודוך אחיך
ידך בערף איבך ישתחו
לך בני אבך

היילט אל, ח.

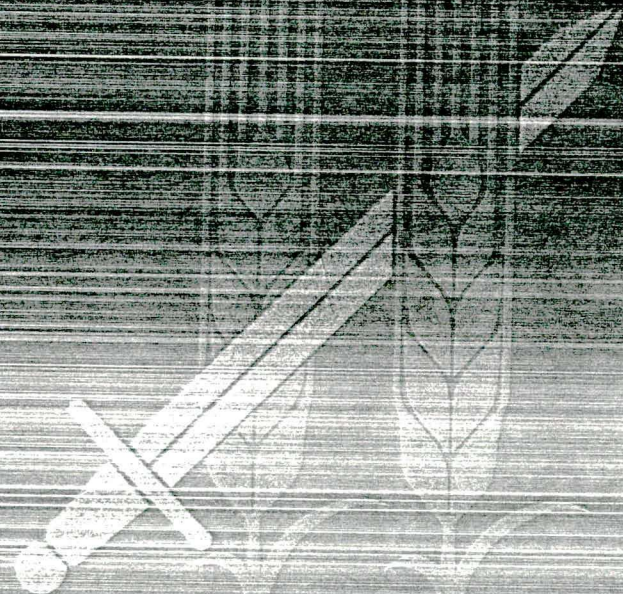
מנהל הסוכנות להנצחת ההייל

יו"ר הסוכנות העיבורית להנצחת ההייל

יום הזכרון ה'תשי"ד

כפל-מה

תעודת שירות בפל"מח

שם המשפחה בפל"מח: ג פ נ י
 שם פרטי: י ה ר ד ה ז"ל
 שם המשפחה הנוכחי: פ ר נ נ ד ס
 שם האב: י ר ס פ

שנת לידה: 1926
 מס' תעודת זהות: מ ס' ת ע ו ד ת ז ה ו ת
 כתובת נוכחית: כ ת ו ב ת נ ו כ ח י ת
 ת: 1/1945
 ירושלים: י ר ו ש ל י מ
 ממוקם: מ מ ק ו מ
 ליחידה: ל י ח י ד ה
 תאריך העברה לרזרבה: 10/1946
 תאריך גיוס מחדש: 7/1948
 הגדרת הסמיכה: ה ג ד ר ת ה ס מ י כ ה
 ליחידה: ל י ח י ד ה

גדר 8 חטיבת הנגב: ג ד ר 8 ח ט י ב ת ה נ ג ב
 תאריך סיום השירות בפל"מח: ת א ר י כ ס י ו מ ה ש י ר ו ת ב פ ל " מ ח
 היחידה שירות אחרונה בפל"מח: ה י ח י ד ת ש י ר ו ת א ח ר ו נ א ב פ ל " מ ח
 3-פל ניום י"א בתמוז תש"ח, 18.7.48, במערכה לשחרור הנגב.
 תפקידים עיקריים בפל"מח: ת פ ק י ד י מ ע י ק ר י י מ ב פ ל " מ ח

יגאל אלון

מסביב יהום הסער
 אך ראשנו לא ישח
 לפקודה תמיד אנחנו
 אנו אנו הפל"מח